

امام صادق علیه السلام هرگاه قرآن را به دست می گرفت، قبل از گشودن و تلاوت آن، چنین دعا می کرد:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ، جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي تَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ، اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً، وَقِرَاتِي فِيهِ فِكْرًا، وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَارًا، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ، وَلَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَاتِي عَلَى سَمْعِي، وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ بَصْرِي غِشَاوَةً، وَلَا تَجْعَلْ قِرَاتِي قِرَاءَةً لَا تَدَّبَّرُ فِيهَا، بَلْ اجْعَلْنِي أَتَدَّبَّرُ آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ، أَخَذًا بِشَرَائِعِ دِينِكَ، وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَاتِي هَذَرًا، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ.

(بحارالانوار، علامه مجلسی، ج ۹۲، ص ۲۰۷)

قرآن # کوثر_ آیه ۱	<u>سوره ی مبارکه ی کوثر؛ آیه ی شریفه ۱ :</u> - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
فارسی =	پناه می برم به خدا از شیطان رانده شده - به نام خداوند بخشنده و مهربان ما تو را [چشمه] کوثر دادیم
ترکی =	الله ئا پناه آپاری رام شیطان رجیم نن - الله ئین رحمان و رحیم آدی نان (باشلیئیر آم) - دوزدندی کی بیز سننه « کوثر » عطا ائله دیق!

قرآن # کوثر_ آیه ۲	<u>سوره ی مبارکه ی کوثر؛ آیه ی شریفه ۲ :</u> فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ
فارسی =	پس برای پروردگارت نماز گزار و قربانی کن
ترکی =	أندا ربّ ئوئا نماز قیل و قربان لیق ائله ،

قرآن # کوثر_ آیه ۳	<u>سوره ی مبارکه ی کوثر؛ آیه ی شریفه ۳ :</u> إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ
فارسی =	دشمنت خود بی تبار خواهد بود
ترکی =	دوزدندی کی سنن ئون دشمن ئون، اُدی کی « اُبتَر » دی.

صَدَقَ اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَصَدَقَ وَبَلَغَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ، وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

امام صادق عليه السلام اين گونه دعا مى خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ كِتَابِكَ، الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا، وَلَكَ الشُّكْرُ وَالْمِنَّةُ عَلَى مَا قَدَّرْتَ وَوَقَّتَ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَكَ، وَيُحَرِّمُ حَرَامَكَ، وَيَجْتَنِبُ مَعَاصِيكَ، وَيُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَمُتَشَابِهِهِ وَنَاسِخِهِ وَ مَنْسُوخِهِ، وَاجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَرَحْمَةً، وَحِرْزاً وَذُخْرًا .

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي أَنْسَاءً فِي قَبْرِي، وَأَنْسَاءً فِي حَشْرِي، وَأَنْسَاءً فِي نَشْرِي، وَاجْعَلْهُ لِي بَرَكَتًا بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأْتُهَا، وَارْفَعْ لِي بِكُلِّ حَرْفٍ دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَنَجِيِّكَ وَدَلِيلِكَ، وَالدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ، وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّكَ وَ خَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ، وَعَلَى أَوْصِيائِهِمَا الْمُسْتَحْفَظِينَ دِينَكَ الْمُسْتَوْدَعِينَ حَقِّكَ، وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(بحار الانوار، ج ٩٢، ص ٢٠٨)